

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

вул. Грушевського, 12/2, Київ, 01008, тел. (044) 256 7624, телефакс (044) 254 0584, www.kmu.gov.ua

Д. Є. БОЯРЧУКУ

16791/0/2-24 від 12.07.2024

Шановний Дмитре Євгенійовичу!

Відповідно до статті 40 Конституції України, статті 23¹ Закону України “Про звернення громадян” та Порядку розгляду електронної петиції, адресованої Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 липня 2016 р. № 457, Кабінетом Міністрів України розглянуто Вашу електронну петицію від 5 квітня 2024 р. № 41/006286-24еп “Переглянути Національну стратегію доходів на 2024–2030 роки після публічних консультацій із бізнес-асоціаціями та громадськістю”, розміщену на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України (Єдиний веб-портал органів виконавчої влади), яку підтримали понад 25 тис. громадян.

Національну стратегію доходів до 2030 року (далі — Національна стратегія), схвалену розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2023 р. № 1218, розроблено на виконання Меморандуму про економічну та фінансову політику між Україною та МВФ від 24 березня 2023 р., а також з метою забезпечення макроекономічної та фінансової стабільності у період воєнного стану і після його припинення, удосконалення процесів податкового та митного адміністрування, адаптації національного податкового і митного законодавства України до законодавства ЄС.

Основні положення Національної стратегії узгоджені з МВФ, враховують міжнародну практику оподаткування, євроінтеграційні процеси, рекомендації Світового банку та ОЕСР.

Слід зазначити, що Національна стратегія не є законодавчим актом, який формує нові правила роботи для бізнесу, вона визначає довгострокові цілі у сфері податкової та митної політики, які реалізовуватимуться поетапно.

На першому етапі запланована внутрішня реформа податкових та митних органів, яка спрямована на їх цифровізацію, удосконалення податкового та митного адміністрування, впровадження системи управління податковими ризиками, реалізацію антикорупційних заходів тощо.

Другий етап полягатиме у відновленні довіри платників податків, подальшому посиленні доброчесності податкових та митних органів, що є критичним для успішності реалізації Національної стратегії.

Третій етап сконцентрований на впровадженні заходів податкової та митної політики.

Процес підготовки нормативно-правових актів, спрямованих на реалізацію Національної стратегії, відбуватиметься публічно і передбачатиме проведення консультацій з усіма заінтересованими сторонами відповідно до регламентних вимог у максимально відкритий та прозорий спосіб, а також із залученням міжнародних партнерів (МВФ, Світовий банк, ОЕСР).

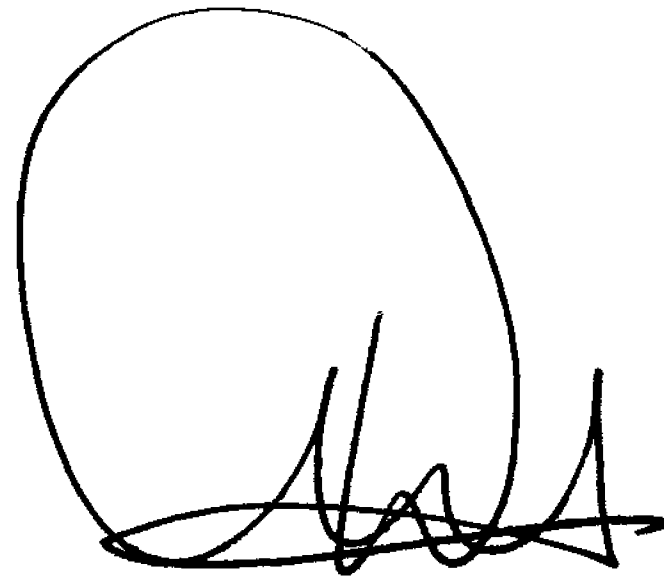
Загалом Національною стратегією передбачено продовження приведення українського податкового законодавства у відповідність з міжнародними стандартами у рамках набуття Україною статусу кандидата на членство в ЄС.

Інформація щодо питань, порушених у Вашій петиції, додається.

Додаток: на 9 арк.

З повагою

Прем'єр-міністр України

Денис ШМИГАЛЬ

ІНФОРМАЦІЯ

щодо питань, порушених у електронній петиції
від 5 квітня 2024 р. № 41/006286-24еп

“Переглянути Національну стратегію доходів на 2024-2030 роки
після публічних консультацій із бізнес-асоціаціями та громадськістю”

1. Щодо наділення фіскалів повноваженнями судової системи (розкриття банківської таємниці, накладення арешту на рахунки (майно) платників податків без рішення суду) та правоохоронної системи (наділення митних органів правом на здійснення оперативно-розшукової діяльності)

Згідно з підрозділом 4.2.2 (g) “Покращення роботи з податковим боргом фізичних та юридичних осіб” Національної стратегії доходів до 2030 року (далі — Національна стратегія), запровадження законодавчих пропозицій щодо розкриття банківської таємниці передбачається після реалізації заходів щодо побудови та удосконалення системи захисту інформації в ДПС.

Зазначений захід стосується лише рахунків платників податків – юридичних осіб, оскільки до податкових органів подається лише інформація банків про відкриття (закриття) рахунків платників податків, крім фізичних осіб, які не зареєстровані підприємцями та не провадять незалежної професійної діяльності, а стягнення податкового боргу з фізичних осіб здійснюється за рішенням суду державною виконавчою службою відповідно до Закону України ‘Про виконавче провадження’.

Слід зазначити, що доступ податкових органів до банківської таємниці є поширеною міжнародною практикою. Зокрема, у США такі органи є учасниками Системи електронних платежів (СЕП), що мають безпосередній доступ до банківських рахунків платників податків, з яких здійснюють безспірне стягнення коштів у рахунок погашення податкового боргу.

Наразі відсутність в органів ДПС актуальної інформації про стан рахунків боржника, відкритих у банках, рух коштів на таких рахунках, залишки коштів на них тощо унеможливорює виконання рішень судів, рішень керівників податкових органів, а щоденне направлення органами ДПС платіжних інструкцій до усіх надавачів платіжних послуг, у яких платнику податків – юридичній особі відкриті рахунки / електронні гаманці, та їх повернення такими надавачами платіжних послуг за відсутності коштів на таких рахунках / електронних гаманцях або через їх блокування є витратним та невиправданим для держави.

Відповідно до запровадженого в Україні міжнародного стандарту ISO20022 та згідно із затвердженими Національним банком специфікаціями, якими, зокрема, описуються вимоги до структури, реквізитного складу і формату повідомлення pain.013 “Запит на здійснення платіжної операції”, передбачено ініціювання стягувачем платіжної операції на списання коштів з рахунків надавачів платіжних послуг / електронних гаманців.

Ще однією причиною, яка спонукає до вжиття таких заходів, є те, що наявності у боржника декількох рахунків в одному банку або у декількох банках податкові органи забезпечують формування на кожен такий рахунок окремої платіжної інструкції із зазначенням у ній загальної суми податкового боргу, стягнення якої підтверджено судом, що пов'язано з відсутністю доступу до інформації про наявність/відсутність коштів на рахунках боржників, яка необхідна для належного стягнення коштів (адресного та у відповідній сумі). У разі так званого “стягнення наосліп” існує ймовірність списання коштів усіма надавачами платіжних послуг з усіх рахунків боржників за усіма ініційованими податковими органами платіжними інструкціями у розмірі, що може перевищувати наявну у боржника суму податкового боргу.

Протягом 2025–2027 років передбачено розробку законодавчих пропозицій з питань розширення на законодавчому рівні повноважень органів ДПС у частині накладення арешту на рахунки (майно) платників податків без рішення суду.

Зазначений захід побудований на найкращих європейських та світових практиках. Так, у Франції арешт рухомого і нерухомого майна здійснюється за рішенням керівника податкового органу, у Нідерландах застосовується електронний арешт банківських рахунків за рішенням керівника податкового органу, у Грузії податкові органи застосовують арешт майна (у тому числі у разі оскарження сум) без рішення суду. Також рекомендації щодо розширення адміністративних повноважень податкових органів та скасування адміністративно-судового механізму погашення податкового боргу надані Офісом технічної допомоги Міністерства фінансів (Казначейства) США.

Запропонований механізм є більш ефективним та менш вартісним, оскільки виключає етап звернення до суду, що, зі свого боку, зменшує необґрунтовані бюджетні витрати (судові витрати погашаються за рахунок державного бюджету), а також знижує навантаження на суди, сприяє швидшому надходженню коштів до бюджету за рахунок погашення податкового боргу, негайному реагуванню на незаконні дії боржника.

Варто наголосити, що зазначені повноваження податкових органів будуть розповсюджуватися виключно на платників податків – юридичних осіб, які не виконали свого конституційного обов'язку щодо сплати податків і допустили виникнення податкового боргу, та не стосуватимуться платників податків – фізичних осіб, стягнення податкового боргу з яких здійснюватиметься, як і зараз, за рішенням суду державною виконавчою службою відповідно до Закону України “Про виконавче провадження”.

Також звертаємо увагу, що розширення повноважень податкових органів заплановано виключно після реалізації заходів щодо удосконалення системи захисту інформації в ДПС, що передбачені підрозділом 4.2.3(b) “Безпека використання даних та доступ до інформації про обсяг та обіг коштів платників податків на їх рахунках у банках” Національної стратегії, та заходів щодо впровадження системи управління податковими ризиками (комплаєнс-ризиків) та електронного аудиту (Е-аудит), передбачених підрозділами 4.2.2(a) “Управління податковими ризиками (комплаєнс-ризиками)” та 4.2.2(b) “Удосконалення

процесів організації та проведення документальних і фактичних перевірок” Національної стратегії, що дозволить мінімізувати корупційні ризики та уникнути можливості безпідставного застосування податковими органами інформації про обсяг і обіг коштів на рахунках платників податків.

Щодо наділення митних органів правом на здійснення оперативно-розшукової діяльності слід зазначити, що на сьогодні повноваження митних органів з протидії контрабанді є обмеженими, оскільки у них відсутні права на проведення оперативно-розшукової діяльності та здійснення досудового розслідування в справах про контрабанду.

Водночас на необхідності повернення відповідних повноважень митним органам постійно наголошується представниками Всесвітньої митної організації, Консультативної місії Європейського Союзу в Україні (EUAM), Місії EUBAM, інших міжнародних інституцій.

Аналогічну позицію систематично висловлюють представники оціночних місій Митно-прикордонної служби США, які фінансують ряд проектів, пов'язаних з удосконаленням правоохоронної діяльності митних органів. Експерти митної адміністрації США констатують, що існуючі повноваження з протидії контрабанді, наявні у правоохоронних підрозділів митних органів України, є недостатніми, та рекомендують розширити коло таких повноважень.

Також Міжнародний валютний фонд в своєму звіті “Україна: митна реформа в національній фінансовій стратегії” у вересні 2023 року зазначив, що в доповнення до криміналізації товарної контрабанди необхідно переглянути роль та повноваження митної служби. Митниця повинна грати центральну роль у виявленні і переслідуванні контрабанди та інших суттєвих злочинів в митній зоні.

2. Щодо звуження використання спрощеної системи оподаткування

Національна стратегія віддзеркалює наміри України щодо інтеграції у світову економіку як надійної податкової юрисдикції, інтеграції українських підприємств у міжнародні ланцюги постачання товарів. Передбачена у Національній стратегії комплексна реформа спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності (далі — спрощена система оподаткування) покликана:

1) обмежити можливість використання недобросовісними платниками податків спрощеної системи оподаткування для штучної мінімізації оподаткування;

2) мінімізувати можливості використання переваг та особливостей спрощеної системи оподаткування з метою ухилення від сплати податків та/або приховування від оподаткування обсягів реалізації товарів та послуг, у тому числі товарів, нелегально ввезених або вироблених;

3) зробити економічно недоцільним використання спрощеної системи оподаткування з метою підміни трудових відносин цивільно-правовими.

Тобто реформа спрощеної системи оподаткування має підтримати розвиток в Україні мікро- та малого бізнесу та усунути можливості викривлення конкурентного середовища великими компаніями за рахунок зловживання перевагами спрощеної системи оподаткування.

З урахуванням того, що одним з основних пересторог бізнесу є зміни, які зроблять спрощену систему оподаткування менш доступною для малого та мікробізнесу, що призведе до масового переходу їх у неформальний сектор, зміни резидентства підприємців, а також втрати Україною інноваційних галузей, які розвинулися саме завдяки стимулам спрощеної системи оподаткування, реформування такої системи доцільно починати лише після відновлення довіри платників податків до податкових органів шляхом зміни їх роботи з платниками податків, суть якої полягає в переході до роботи в межах ризик-орієнтованої системи з попередньо знеособленою податковою інформацією.

Тому Національною стратегією в підрозділі 4.2.3(b) “Безпека використання даних та доступ до інформації про обсяг та обіг коштів платників податків на їх рахунках у банках” передбачено першочергове проведення функціональної реформи принципів, процедур та технічних засобів роботи податкових органів, що має передувати передбаченому реформуванню спрощеної системи оподаткування.

Крім того, умовою початку реформи спрощеної системи оподаткування є виконання податковими органами заходів, визначених підрозділом 4.2.3(b) “Безпека використання даних та доступ до інформації про обсяг та обіг коштів платників податків на їх рахунках у банках” Національної стратегії.

Елементи спрощеної системи оподаткування буде опрацьовано під час роботи над формулюванням моделі законодавчих змін, після виконання передумов для такої реформи. Цей процес відбуватиметься публічно й передбачатиме проведення обговорень із громадськістю, бізнесом та всіма гілками влади із залученням міжнародних партнерів (МВФ, Світовий банк, ОЕСР).

3. Щодо викорінення практики презумпції вини

Податковим кодексом України (далі — Кодекс) передбачено, що відповідальність платників податків за вчинення податкових правопорушень має ґрунтуватися на встановленні та доведенні податковими органами вини платника податків та наявності умислу під час вчинення податкового правопорушення (крім окремих випадків) із врахуванням обставин, що пом’якшують відповідальність особи за вчинення такого правопорушення чи звільняють від відповідальності.

Відповідно до пунктів 109.1–109.3 статті 109 Кодексу податковим правопорушенням є протиправне, винне (у випадках, прямо передбачених Кодексом) діяння (дія чи бездіяльність) платника податку (в тому числі осіб, прирівняних до нього), податкових органів та/або їх посадових (службових) осіб, інших суб’єктів у випадках, прямо передбачених Кодексом.

Порушення податкового законодавства та вимог, встановлених іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, тягне за собою відповідальність, передбачену Кодексом та іншими законами України.

У випадках, визначених пунктами 123.2–123.5 статті 123, пунктами 124.2 і 124.3 статті 124, пунктами 125¹.2–125¹.4 статті 125¹ Кодексу, необхідною умовою притягнення особи до фінансової відповідальності за вчинення податкового правопорушення є встановлення контролюючими органами вини особи.

Також згідно з пунктами 111.2 і 111.3 статті 111 Кодексу фінансова відповідальність за порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства встановлюється та застосовується відповідно до Кодексу та інших законів. Фінансова відповідальність, що встановлюється Кодексом, застосовується у вигляді штрафних (фінансових) санкцій (штрафів). Притягнення фізичної або юридичної особи до фінансової відповідальності за податкове правопорушення, що передбачає встановлення контролюючими органами вини особи, не передбачає презумпції наявності вини фізичної особи чи посадових (службових) осіб юридичної особи у разі притягнення їх до юридичної відповідальності інших видів та не звільняє від обов'язку її доведення у порядку, передбаченому законом. Діяння вважаються вчиненими умисно, якщо існують доведені податковими органом обставини, які свідчать, що платник податків удавано, цілеспрямовано створив умови, які не можуть мати іншої мети, крім як невиконання або неналежне виконання вимог, установлених Кодексом та іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи.

Водночас статтею 56 Кодексу платникам податків закріплено право оскаржувати рішення, прийняті податковим органом, в адміністративному або судовому порядку.

Так, згідно з пунктом 56.4 статті 56 Кодексу визначено, що під час процедури адміністративного оскарження обов'язок доведення того, що будь-яке нарахування, здійснене податковим органом у випадках, визначених Кодексом, або будь-яке інше рішення податкового органу є правомірним, покладається на податковий орган. Обов'язок доведення правомірності нарахування або прийняття будь-якого іншого рішення податковим органом у судовому оскарженні встановлюється процесуальним законом.

Також пунктом 56.21 статті 56 Кодексу встановлено, що у разі, коли норма Кодексу чи іншого нормативно-правового акта, виданого на виконання Кодексу, або коли норми різних законів чи різних нормативно-правових актів, або коли норми одного і того ж нормативно-правового акта суперечать одна одній та допускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків платників податків або податкових органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішення на користь як платника податків, так і податкового органу, рішення приймається на користь платника податків.

Тобто обов'язок доказування правомірності рішень, дій чи бездіяльності, а відповідно й факту податкового правопорушення та вини особи у його вчиненні покладається на податковий орган, що є одним з проявів реалізації презумпції невинуватості платника податків.

Окрім того, Кодекс закріплює презумпцію правомірності рішень платника податку в разі, якщо норма закону чи іншого нормативно-правового акта,

виданого на підставі закону, або якщо норми різних законів чи різних нормативно-правових актів допускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків платників податків або контролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішення на користь як платника податків, так і податкового органу (підпункт 4.1.4 пункту 4.1 статті 4 Кодексу).

Отже, Кодексом передбачено гарантії правових інструментів для захисту прав платника податків.

4. Щодо перезавантаження митниці, податкової та Бюро економічної безпеки

Стосовно перезавантаження БЕБ слід зазначити, що 30 червня 2024 р. набрав чинності Закон України від 20 червня 2024 р. № 3840-IX “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення роботи Бюро економічної безпеки України”, яким передбачено удосконалення процесу конкурсного відбору Директора БЕБ та працівників БЕБ. Відбір Директора БЕБ буде проводитися комісією з проведення конкурсу на зайняття посади Директора БЕБ у складі 6 осіб, 3 з яких будуть запропоновані міжнародними організаціями, 3 — Кабміном Міністрів. Відповідно до Закону конкурсна комісія буде сформована Урядом за два місяці після набрання чинності Законом. На сьогодні така робота триває.

Після призначення Директора БЕБ буде сформована атестаційна комісія для атестації працівників БЕБ. Вона складатиметься з 12 членів, 6 з яких — призначені Директором БЕБ, 6 — будуть запропоновані міжнародними організаціями. Переатестувати працівників БЕБ мають протягом 18 місяців після призначення Директора БЕБ.

Заходи з питань митної політики та митного адміністрування, заплановані у Національній стратегії, є системними та переважно направлені на посилення антикорупційних заходів та підвищення довіри до митних органів, завершення гармонізації законодавства з питань митної справи із законодавством ЄС, побудову сучасних, гнучких, надійних, сервісно-орієнтованих інформаційно-комунікаційних систем з урахуванням передових міжнародних практик, що базуються на законодавстві ЄС, сучасне технічне оснащення пунктів пропуску тощо.

Зокрема, в частині інституційного розвитку Держмитслужби Національною стратегією передбачено запровадження особливих умов проходження державної служби в митних органах, які передбачатимуть вдосконалення системи мотивації, відновлення періодичної атестації та запровадження систематичної перевірки на добросовісність посадових осіб митних органів для посилення та підтримання на належному рівні їх кваліфікації та відновлення довіри бізнесу.

Наразі Мінфіном розпочато роботу по всіх ключових напрямках митної частини Національної стратегії.

Водночас за підтримки Програми підтримки управління державними фінансами в Україні (EU4PFM) розпочато розроблення змін процесу відбору осіб на керівні посади Держмитслужби, щоб забезпечити прозорий процес, що

базується на аналізі професійних та ділових якостей кандидатів і включає конструктивну участь міжнародних експертів.

Щодо перезавантаження ДПС зазначаємо, що проектом Закону України “Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо встановлення особливостей проходження служби в податкових органах та проведення атестації посадових осіб податкових органів” (реєстраційний номер 9243) запропоновано встановити процедуру проведення конкурсного відбору на посаду Голови ДПС; порядок відбору та залучення до проведення відкритого конкурсу на посаду Голови ДПС міжнародних експертів та визначити чіткий алгоритм прийняття рішень конкурсною комісією; право Голови ДПС формувати кадровий потенціал податкових органів, зокрема шляхом призначення його заступників Урядом за поданням Прем’єр-міністра України відповідно до пропозицій такого Голови; щорічну незалежну зовнішню оцінку (аудит); проведення одноразової атестації посадових осіб податкових органів з метою встановлення відповідності займаній посаді; складові заробітної плати та розміри посадових окладів тощо.

Відповідно до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2024 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 6 лютого 2024 р. № 3561-ІХ, строком розгляду зазначеного законопроекту визначено ІV квартал 2024 року.

5. Розширення дискреційних можливостей для інституційно слабких фіскальних органів

На розгляді Верховної Ради України перебуває ініційований Урядом проект Закону України “Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оцінки ефективності роботи податкових органів” (реєстраційний номер 9471), яким передбачено надання Мінфіну права затверджувати перелік ключових показників ефективності роботи податкових органів та Методику їх розрахунку, а функції ДПС доповнюються нормою стосовно виконання цільових значень ключових показників ефективності роботи податкових органів, затверджених Міністром фінансів на відповідний рік, та подання звіту про їх виконання.

Крім того, опрацьовується питання щодо запровадження аналогічного механізму визначення ефективності роботи митних органів.

Як зазначалося, з метою підготовки належного підґрунтя для реалізації запланованих у Національній стратегії реформ першим етапом заплановано внутрішню реформу податкових та митних органів, яка є ключовою для підготовки до подальших змін. Реформа полягає в обмеженні втручання контролюючих органів у діяльність бізнесу через консолідацію даних і перехід на роботу зі знеособленою інформацією. Запланована автоматизація процедур діяльності ДПС та Держмитслужби, а також впровадження нових електронних сервісів має на меті мінімізацію впливу людського фактора та зменшення корупційних ризиків.

Так, наприкінці лютого 2024 року Мінфіном схвалено Довгостроковий національний стратегічний план цифрового розвитку, цифрової трансформації та цифровізації Держмитслужби – керівний документ з впровадження та розвитку

митних інформаційних систем на наступні роки, який базується на Багаторічному стратегічному плані електронної митниці ЄС (Multi-annual strategic plan for electronic customs, MASP-C).

Також наразі ДПС готується план цифрового розвитку Державної податкової служби України до 2030 року, який відповідно до плану пріоритетних дій Уряду на 2024 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 лютого 2024 р. № 137-р, буде схвалено Мінфіном у грудні 2024 року.

Зазначений план розраховано до 2026 року та передбачено виконання заходів, спрямованих на запровадження принципів кіберзахисту, впровадження безпаперових процедур, побудову надійних та сучасних ІТ-систем митниці. Для впровадження безпаперового обміну інформацією таким планом передбачено автоматизацію процесів взаємодії з митними органами інших країн у сфері протидії контрабанді, порушенням митних правил, контролю митної вартості тощо, включаючи проведення спільних скоординованих міжнародних заходів та операцій.

Одночасно з цифровізацією фіскальних органів заплановано посилення антикорупційних заходів. Забезпечення попередження та усунення корупційних ризиків у діяльності ДПС та Держмитслужби буде здійснено шляхом виконання їх антикорупційних програм на 2023–2025 роки та їх оновлення. Очікується, що реформа антикорупційної діяльності забезпечить впровадження механізмів прозорості, доброчесності, дасть змогу, зокрема, усунути/мінімізувати корупційні ризики в діяльності фіскальних органів, а також забезпечити усвідомлення усіма працівниками ДПС принципу невідворотності відповідальності за допущені корупційні правопорушення (дисциплінарні проступки).

Наступним етапом заплановано відновлення рівня довіри платників податків до органів, що є критичним для успішності нових податкових ініціатив. З метою підвищення довіри громадськості та створення позитивного іміджу ДПС заплановано у 2024 і 2026 роках за підтримки Світового банку провести Глобальне опитування щодо оцінки діяльності ДПС платниками податків, за результатами якого буде здійснено аналіз прогалин у діяльності ДПС та забезпечено розроблення плану заходів щодо усунення виявлених недоліків.

Крім того, відповідно до Національної стратегії з метою регулярного вивчення оцінки якості надання послуг та проблем, що виникають у діяльності ДПС, передбачено проведення незалежних опитувань щодо оцінки її діяльності один раз на два роки.

Також Національною стратегією передбачено, що на постійній основі (починаючи з 2025 року) запроваджуватиметься публічне звітування про результати вжитих заходів виконання плану з підвищення рівня довіри до ДПС шляхом розміщення на веб-сайті ДПС відповідного звіту.

Отже, тільки після виконання всіх заходів щодо побудови, удосконалення системи захисту інформації у фіскальних органах, забезпечення попередження та усунення корупційних ризиків у їх діяльності, а також відновлення довіри громадськості до контролюючих органів буде розпочато процес посилення адміністративних повноважень податкових та митних органів.

6. Щодо невідповідності українського податкового обліку міжнародним стандартам

Україна активно напрацьовує зміни щодо приведення українського податкового законодавства до міжнародних стандартів.

Міжнародні стандарти податкового обліку — це широке визначення, яке охоплює як вимоги до бухгалтерського обліку, так і дотримання відповідності стандартам ОЕСР, законодавству ЄС, застосування моделей міжнародних договорів про уникнення подвійного оподаткування.

Впродовж багатьох років Україна послідовно впроваджує ці вимоги у податковому законодавстві. З 2013 року в Україні запроваджено правила трансфертного ціноутворення, з 2020 року — імплементовано мінімальні обов'язкові кроки Плану дій BEPS.

З 1 січня 2015 р. набрали чинності зміни до Кодексу щодо методологічних засад визначення об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств, якими передбачено використання даних фінансової звітності, складеної з урахуванням міжнародних стандартів. Водночас об'єкт оподаткування визначається на підставі саме даних бухгалтерського обліку.

Облік податку на додану вартість також поступово приводиться у відповідність до міжнародних стандартів. Кодексом передбачено складання платниками податку на додану вартість податкової накладної, що є аналогом рахунка-фактури в ЄС. Обов'язкові реквізити податкової накладної відповідають реквізітам накладної (рахунка-фактури), що визначені в Директиві Ради 2006/112/ЄС від 28 листопада 2006 року.